

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровского (Хорунщини), Екс-
педиція місцева в Агенції Со-
коловского в пасажі Гавсьмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Нагла зміна в парламентарнім положеню.

(X) Коли по дводневній перерві зібра-
ла ся посольська палата в понеділок по
обіді на засіданє, положенє парламентарне,
перед тим вже вельми непевне і заострене
всякими поговорами про розв'язанє ради
державної, ще більше заострило ся. Ледви
три тижні остало ще до Різдва, а навіть
найоптимістичніші парламентаристи не ба-
чать спроможности в тім часі полагодити
бюджет навіть в комісії, не думаючи вже
про ухвалу бюджету в палаті. Предлога бу-
джетової провізорії показала ся отже ко-
нечною і справді правительство внесло сю
предлогу на понеділокє засіданє. Алеж
дневний порядок затарасований наглими
внесеннями «про Бурів» посла Шалька, про
словінський і українсько-руський універси-
тет. Поза тими наглими внесеннями стоїть
вже від 17. жовтня на дневнім порядку
закон про господарські спілки. Одначе в тій
власне найкритичнішій хвилі проявила ся
нагла зміна, всенімці згодили ся на відро-
ченє свого внесення, а полуднево-славянські
і рускі послы заявили, що годять ся допу-
стити перше читанє бюджетової провізорії
перед своїми внесеннями. Розходило ся ще
о переставу на дневнім порядку бюджетової
провізорії перед господарськими спілками.
Спершу думала лівиця внести нагле
внесенє в тій справі, але відтак порозу-
мівши ся з Чехами, сам президент палати
при кінці засідання на основі §. 48. регу-
ляміну проголосив на вторник новий днев-
ний порядок 1. читанє бюджетової провізо-
рії; дальші предмети попередного дневно-
го порядку, а позаяк ніхто в палаті сему
не опирав ся, остало при тім, і ві вторник
приступила палата до першого читання бу-
джетової провізорії.

Таким способом в одній хвилі але на
хвилю поправило ся парламентарне поло-
женє, бюджетова провізорія буде ухвалена,
а може навіть закон про господарські спіл-
ки до Різдва, в комісії буде полагоджена
значна часть бюджету, так що по Різдві
останє лише міністерство просвіти, вну-
трішних справ, рада міністрів і фінансовий
закон, а після Різдва могла би около по-
ловини січня приступити палата до 2-го
читання бюджету, з котрим можна би най-
пізнійше до великодня себ-то до половини
марця упорати ся. Для австро-угорської у-
годи і торговельних договорів остало би
вельми мало часу, бо майже лише літні
місяці, позаяк цвітень мав би бути для
соймів полишений. Неперечно, що в сім
парламентарнім календарі проявляє ся ве-
лика тіснота що-до місця і часу для вели-
ких і конечних справ державних, а до то-
го нема певности, чи хід тих справ буде
правильний, чи поагода їх не стріне ся
з якими новими трудностями, що вираста-
ють нераз зовсім несподівано. Тимто мимо
хвилевої поправи парламентарного поло-
женя не сходить міністерству д-ра Кербера
з думки розв'язанє ради державної, а як
дізнаємо ся з достовірного жерела, має
оно зв'язь з випадками далекосяглими, які

виринуть імовірно в найблизній будуччині.
Дня 29. падолиста відбула ся коронна ра-
да під проводом цісаря, в котрій взяли
участь обидва міністри-президенти і міні-
стри скарбу (австрійський і угорський) і міні-
стер загр. справ. Ся рада займала ся
імовірно положенєм в Македонії, Альбанії
і на Балкані взагалі, а се положенє буде
імовірно вимагати на весну діяльної уча-
сти Австро-Угорщини в подіях на Балкані.
До такої акції потреба скорого діланя і
доставченя надзвичайних кредитів, а до
всього того повільна рада державна не є
способна. Ся мабуть обставина понукує
правительство освоїти ся з гадкою розв'я-
заня ради державної, щоби усунути тру-
дности, які оно мало би у виконанню зга-
даної акції на Балкані, щоби мати свобід-
ні руки. Так отже мабуть загранична по-
літика рішати ме про долю парламенту.

Борба за руский університет.

Віче в Чернівцях.

Віче, скликанє академічною молодіжню в
Чернівцях сеї неділі, випало величаво. Уже пе-
ред 5. год. заповнила ся не тільки простора са-
ля «Народного Дому» але й всі побічні комна-
ти і сіни сотками Русинів і Русинок, старших і
молодших із Чернівців і в провінції так, що на
більше число не було вже місця.

В імені комітету поздоровив ак. Лев. Ко-
гут зібраних, представив правительственного ко-
місаря і по уконституованю президії з акад.
молодїжи уділив слово головному референтови
ак. Плятонови Лушчинському, що в довшій ду-
же старанно обробленій і добре обдуманій, ду-
же гарно і з запалом виголошеній промові пред-
ставив ясно потребу заснованя осібногo укра-
їнсько-рускогo університету, поставивши на о-
статок відповідну резолюцію, що жадає окре-
мого університету для Русинів у Львові. При-
сутні давали підчас промови часто голосний ви-
раз своїм почуваням, а на закінченє нагородили
бесідника громом оплесків.

Як другий референт виступив ак. Василь
Сімович, щоби в горячих словах змалювати бор-
бу рускої акад. молодїжи у Львові за руский
університет, та згадати про прихильників і во-
рогів сеї нашої справи, ставляючи на остаток
внесок, щоби висказати щирю симпатію і подя-
ку молодим борцям і всім, що з ними спочува-
ють, а погорду всім противникам нашого прав-
ного жаданя. Гучні оплески нагородили і сего
бесідника.

Третій з черги промовив др. Маковей, опо-
вівши про найновіші події в сій справі та під-
вісни відрадний факт, що вся краківська і ве-
лика часть львівської польської молодїжи стоїть
по наших бої.

Відтак забрав слово в імені жидів-демо-
кратів ак. Цанлер і висказав симпатії своїх од-
номішленників для руского університету.

Опісля відчитано поставлені резолюції і
принято їх одностайно.

На остаток відчитано наспівші телеграми і
закінчено віче відспівавем піснї «Не пора» і
гімну «Ще не вмерла Україна».

Обширнійше напишемо ще про сю памят-
ну мавifestацію бук. Русинів за руским уні-

верситетом у Львові, скоро комітет достарчить
нам потрібний матеріял, підносимо тут тільки
ще раз ту відрадну одностайність всеї Руси-У-
країни в сій далекосяглій справі культурній, до
котрої і бук. Русь прилучила ся сим незабутим
вічем.

Польська преса.

Польську гакатистичну прасу опанувала
стеклизна безсильної злоби. Dziennik polski на-
зиває сецесію рускої молодїжи «jest to szal ja-
kiś nieokiełzany, dziez i zaślepienie...», Gazeta
Narodowa повторила цілу статю «Руслана», до-
даючи від себе недотенні уваги, як пр. що по-
двійна сецесія Русинів не є доказом нетерпи-
мости, а радше «robłażliwości» Поляків!

Але коли сї два денники в першій хвилі
своєї стеклизни могли здобути ся лише на кор-
чемну лайку та блазеньські кпини, то вже Prze-
gląd зумів з неї видушити давку їди до підлої
інсинуації. «Найновіша руска демонстрація на-
суває нам дві уваги: Передовім мусимо дати
вираз поглядови, що є неправдоподібно, щоби
ціла ся акція виходила з лона університетскої
молодїжи рускої народности. Інші фігури кри-
ють ся поза рускими студентами і попихають
їх до сих шалених кроків, які остаточно лише
Русинам найбільше мусять зашкодити, але на
разі викликають в краю фермент і підущують
народну межиусобицю межи Поляками а Руси-
нами, о що, як здає ся, головою іде сим невиди-
лим а несумлінним агітаторам. Бути може, що
є тут в грі робота російських агентів, бути може,
що петербурский, панславістичний комітет під-
пирає єї «zachęta i rublami», може також чеські
радикальні круги підбурюють через своїх «emis-
aryuszów» руску молодїж до такого ненависного
виступованя против «bratniemu narodowi», а
вкінці можливим є також, що якісь амбітні по-
сли дражнять руску молодїж, аби могли самі
підлетіти в гору на філях народної «walki» ме-
жи Поляками а Русинами».

Після таких неможливих, злобних та низь-
ких видумок якже гідко виглядають дволічні
завзвиви тої самої праси до «miłości i zgody»!
Дайте передовсім «справедливости», а тоді пе-
вно найдеть ся сама з себе і любов і згода.

Як то було?

Не станемо збивати ті безглузні твердження
Przeгляд-у або боронити ся перед низькими інсину-
аціями. Але всеж для загалу наших читачів му-
симо висвітлити справу о стілько, що як-раз
ініціатива до жаданя своїх прав на львівськoм
університеті вийшла виключно від молодїжи са-
мої. Що не грали тут ролю «ruble petersburskie»
ані «emisaryusze czeskie»? се знають може поль-
ські сфери ліпше від нас, бо они на диво дивно
мали дуже точні та скорі інформації про все
що дїє ся між рускою молодїжню, мимо зелі-
вної солідарности руских академиків. Польська
праса доносила скорше чим руска про події і
наміри, хотай в руских редакціях є люди, які
жиють з молодїжню, але зв'язані словом чести,
навіть своїй редакції не подавати вісток, які би
упереджали факти! А мимо того жадна поліція,
ані офіціальна, ані приватна не бачила у Льво-
ві за той час ані одного «rubla» ані «emisaryu-
sza!»

Ми вже навіть зробили були давнійше ви-
мірку нашій молодїжи, що прецінь повинна була
ліпше поінформувати рускі редакції, бож ре-
дакція є на те, щоби берегли «редакційні тай-
ни», приймаючи їх лише для власної інформа-

циї. Так само молодіж не постарала ся була вчас поінформувати наших послів про події на університеті. Посли не тільки, що не «jatrzyli młodzieży», але на стільки не були ознакомлені з ходом справи, що не могли як слід навіть оборонити нашої молодіжки перед міністром просвіти др. Гартлем супроти клевет польської праси. А що навіть тепер они там у Відні не мають поняття про солідарність та рішучість нашої молодіжки, найліпшим доказом є телеграма, яка прийшла від них вчора, що радить: «коли можливо, здержати ся з сецесією».

Однак се неможливо! Бо неможливо є здержати елементарний рух, не можливо затамувати струю ставу, якій розірвав греблю, що тамувала воду его терпеливості аж через верх, неможливо обтяти гиле молодого ліса, що пне ся своїми вітми до сонячного світла!

Документи сецесії.

Та сама часть польської праси, яка з незначної причини так була кинула ся на нашу молодіж, і брутальних невелів назвала «невинною жертвою» *dziczy mongolskiej* — тепер удає невинне ягня і ломить руки у безраднім жалю над тим, що стало ся «*bez żadnej winy z naszej strony, a dzięki jakiejś agitacji zewnętrznej*». Сему толкованню перечить ціле поведене генерального складу сенату та шовіністів в роді Фіялків і Твардовських, сему перечить послідна відозва сенату, яка є ярким доказом провокації рускої молодіжки та і перечить сему два важні документи, які проф. Грушевський надіслав до «Дѣла»:

I.

Лист проф. Грушевського до декана Твардовського зараз по інциденті з дня 11. с. м.
Високоважаючий Пане Декане!

На засіданню Виділу 11. н. ст. липня с. р. Ви перервавши мене не дозволили мені говорити по руськи і тим виключили мене від участі в нарадах факультета, бо хоч потім запропонували Ви д-ру Студинському толкувати мое внесене, але він натомість постановив своє власне, так що я фактично зістав ся без голосу і тому вийшов з засідання.

Пригоду сю мушу порушити про futuro. Протягом семи літ своєї професури, я все уживав руської мови на конференціях, бо не володію так польською мовою, аби могли на ній свobodно висловляти ся, тай не маю обовязку нею володіти, ані не був спеціально коли небув до того зобовязаний, а що найголовніше — Найвише розпорядженя заводячи (N. B. з деякими обмеженнями, очевидно — з огляду на утраквістичний в принципі характер нашого університету) польську мову урядовою для властей академічних, нічим не виключає уживання другої кравової мови в дискусії на конференціях, ані в зносинах поодиноких професорів з академічними властями. Колиж Ви, Пане Декан, маєте які сумніви в тім про futuro, то прошу сю справу поставити на найближшій засіданню факультету, аби раз вона могла бути доведена до остаточного виснесня компетентними інстанціями і про рішене факультету ласкаво мене завідомити, аби в разі неприхильного полагодження її міг я в тій справі починати дальші кроки.

З глибоким поважанем

М. Грушевський зв. професор університету.

II.

Votum seperatum проф. Грушевського против висше поданої верифікації протоколу із засідання з дня 16. липня.

Низше підписаний не може підписати XVI протоколу з засідання 11. липня 1901. тому, що уступ, де говорить ся про його votum, пропускає деякі деталі, потрібні для відповідного зрозуміння.

І так: підписаний зачав говорити по руськи, як говорив на засіданнях факультету *весь час своєї професури (від р. 1894.)*. Коли декан, просячи, аби підписаний говорив по польськи, мотивував се тим, що по руськи не розуміє, підписаний пропонував, що буде говорити поволи і незрозумілі слова постарает ся витолкувати, по польськи говорити не піднімав ся. Мотивуючи, що то робило би йому трудність. Колиж декан не пристав на се, підписаний встав, щоби вийти. В тім декан звернув ся до проф. Студин-

ського з пропозицією перекладати внесок підписаного. Але позаяк проф. Студинський ятотомість почав ставити внесок від себе, підписаний вийшов.

Зробив він се не тільки тому, що фактично зістав ся без голосу, а взагалі не можучи пристати на такий спосіб, де можливість забирати голос залежала би для него від того, чи котрийсь з професорів схоче взяти на себе обовязок перекладача.

Не маючи обовязку уміти по польськи, підписаний має заравом те переконане, що ідея рівноправности обох кравових мов на львівськім університеті (котра лежить в основі Найвишого розпорядженя з р. 1871. і для котрої робить певні уступки і Найвише розпоряджене 1879. р., що завело польську мову як урядову на університеті, н. пр. застерегав для професорів з рускою мовою викладовою споряджене руских каталогів — що входить уже вповні в круг внутрішнього урядованя) не годить ся з виключенем рускої мови від уживаня в конференціях і в зносинах поодиноких професорів з університетськими властями, і всяке обмежене в сім напрямі було би кривдою для професорів, які займають катедри рускі, тим більше, що й Найвише розпоряджене з 1879. р. таких обмежень не робить.

М. Грушевський зв. професор університету.

Се votum seperatum проф. Грушевського мусів філософічний деканат відослати враз із протоколом до міністерства. Дятого дивно нам, як міг міністер просвіти др. Гартель в своїй відповіді на інтерпеляцію руских послів, сказати: «...лічного о тім не знаю, мовби професори або доценти львівського університету, котрі викладають по руськи, мали які-небудь жалі на університетські власти».

Д О П И С Ь

З Яворова.

(Золоте весілля).

(Конець).

За молодих літ трудилисьмо ся, отче декане, над призбиранем мірської сугти — на старі сідоглаві літа радше списати ся покутою, чим приймати акт незаслуженої почеси. Ще рав кажемо в основах не злий ви чоловік, так лише що заголомшений і загуканий далекі будистьте від тої характерности, що без неї Русини годі ані сьвітоти перед лице, ані людям перед очи.

Пишучи отсі стрічки лиш для правди, а не для злоби, кажемо також отверто, що кондеканальні отці яко учасники сего ювілею найперше хитрили, показуючи о. деканови в очи сю кортуазію, якої для его особи поза очи не знають, а відтак самі собі тяжку вимірили пощечину і то не чим другим, як сею складкою для «Філії Общества Качковского в Самборі».

Нині, коли наряд наш за проводом своєї коханої молодіжки встав одводушно за свої питомі права, нині, коли Москаль всіх сил добуває, щоби руску мову, руску минушість з лица землі стерти, там в Бунові в хаті поляковствуячого декана духовні отці руского народа, сини его люду збирають складку на цілі москвофільсва! Всечесні пан-отці! такого патріотизму не жадає від вас ані ваш владика, ані митрополіт, ані наряд? Повірте, якби ту Москаль прийшов, він би вас перших вислав на Сахалін, бо ви би перші з ним не згодили ся!

Зібрані гроші треба було радше віддати бунівському брацтву, щоби за них накупило біля, обрусів і мітел до своєї церкви.

Але, як сказано, сей факт дуже цікавий, значучий. Яворівське духовенство видно дуже підупало в своїй етиці, если в презирстві своїм бе чолом перед стовпом негачії, замість перелівши санацію домашних відносин, зачати роботу в імя Христа для бідного, понеханого і здеморалізованого люду. Вам отці так поступати, а не убоїте ся радикальських врат, а Вам презсьвященній перемислий Владико вже час найвишній в сей куток заглянути...

Бо справді час великий покріпити упадаючих, поучити невіжних, накартати провинявших ся, або і вимести сьміте, з якого сопух присів

тяжкою зморю грудь цілого яворівського деканату.

Яворівець.

Державна рада.

Ві вторник зачало ся засідане палати послів о год. 1/2 12. відчитанем інтерпеляцій та внесень, між якими находить ся внесене пос. Гладшовского за отворенем державних складів дерева на Поділю; пос. Брайтер запитує президента палати, чи статі півурядових дневників Wiener Allgem. Ztg. і Fremdenblatt-y, в яких містять ся грозьби розвизаня парламенту, є поміщені за відомом президента міністрів др. Кербера, та чи президент палати дозволить на таке трактоване парламенту?

Президент гр. Фетер відповідає, що не може контролювати всіх дневників. Правительство певно желе собі спосібности до праці парламенту, але средства до осягненя сего президент мусить оставити правительству, яке за них відвічає.

Відтак палата перейшла до першої точки дневного порядку с. є до першого читаня

бюджетової провізорії.

Перший занимає голос contra пос. Пацак і виступає против чваньби Німців, що они уможливили наряду над бюджетовою провізорією, коли через три роки они-ж самі не допускали до неї. Чехи не допустили в посліднім році до сповнення callendarium, яке уложив був др. Кербер, але він уложив був се callendarium без порозуміння з Чехами. Свобідний парламент не дасть накиннути собі якоесь callendarium, а грожене абсолютизмом в Австрії є нарушенем поваги Корони, яка зложила присягу на жовтнений диплом.

Опісля промовив пос. Николай Василько против бюджету, заявляючи, що руский клуб не має причини підирати правительство, яке в кожній хвилі углядає лише бажаня *нел-галлюї по більшій части* галицької репрезентації, Тому то і Поляки завсїгди вислугують ся правительству. Однак Русини не боять ся навіть розвизаня палати, і колиб жандармам удало ся доказати, що не вибрано би ані одного руского посла, то вше сей наряд найшов би силу, щоби відперти знасиле. Дальше бесідник оповів події на львівськім університеті і виказував, що студентів спровоковано. Міністер просвіти, полягаючи сьвідомо на фальшивих інформаціях, видав висше своє розпоряджене. Відтак домагав ся вилученя Буковини із спільности залізничного заряду і висшого судівництва з Галичиною. Іменно жадає перенесеня т. зв. буковинського сенату, який є при висшім кравєвм суді у Львові, до Чернівців. Вкінци полемізує з пос. Шікером що-до основаня окремого німецького епископства в Чернівцях, яке викликало би релігійну борбу на Буковині.

Відтак промовляв ще соціаліст пос. Ельдерш, який поставив як засадничий постулат до урухомленя парламенту: загальне, безпосередне і тайне право голосованя і пос. Ратай. Внесено замкнене дискусії і ухвалено 143 голосами против 33. Опісля промовляв пос. Барайтер contra з причини, що правительство не завело до тепер державного, німецького язика і не знесло §. 14. По чеській промові посла Хоца, полемізував ще пос. Шікер з Васильком, а пос. Гавціє запротестував против видрукування в стенографічнім протоколі інтерпеляції Шенерера, обиджаючої католицку релігію.

На сім вичерпано розправу. Президент повідомлює, що слідує засідане оголосить письменно.

Н О В И Н К И.

— Календар. В пятницю: гр.-кат. Григорія; рим.-кат. Николая. — В суботу: гр.-кат. Катерини муч.; рим.-кат. Амвровія.

— При зміні місяця просимо наших ВП. Передплатників вирівнати залеглости і відновити передплату, бо інакше будемо приневолені здержати висилку нашої часописи.

† Ізидор Шараневич

Доктор філософії, ем. професор австрійської історії ц. к. університету у Львові, б. декан філос. факультету, звичайний член ц. к. Академії Наук в Кракові, ц. к. консерватор для пам'ятників штуки і історії східної Галичини, почесний доктор ц. рос. університету св. Володимира в Києві, відзначений папским крестом «Pro Ecclesia et Pontifice», рицар ордену залізної корони III кляси, член общества «Народний Дім» і других руских обществ, бувший член Ради сточич. міста Львова і пр. пр.

довголітний Сеніор Ставропигійського Інститута

уроджений в році 1829.

упокоїв ся в Бозі дня 3. грудня н. ст. о годині 12. вночі по довгій і тяжкій недугі, заосмотренний найсв. Тайнами.

Похорон відбуде ся в п'ятницю 6. грудня н. ст. О годині 10. рано наступить перенесене тіла з дому при улиці Рускій ч. 3. до парох. церкви Успенія Пресв. Діви, де відправить ся заупокійни Литургія і похоронний обряд, а о годині 2½, пополудни слідує винос тіла на цвинтар Личаківський.

Велику страту понесла Галицька Земля. Один з її найвизначніших синів поник головою. Високі прикмети духа і серця були его уділом, залізна трудолюбність значила его житву стежку, а незвичайні спосібности поклали ему трітій пам'ятник в історії розвою нашої науки. Та вінцем его діяльності було его блага, людине серце, що не зважало на завзяте партійности, а всюди бажало сіяти добро, спомагати потребу, коїти рани, процвати урази...

Докладніші дати з обильного в плоди життя покійника подамо пізніше. Тепер зазначимо лише, що він полишив на науковім полі багато цінних творів, прислужив ся незмірно для рускої археологічної збогачення Ставропигійського археологічного музею розкопками курганів та могил східної Галичини, а вкінці як довголітний Сеніор Ставропигійського Інституту заховував своїм впливом его галицько-руский характер.

Покійний полишив жену і діти, які вже всі є на становисках. Мимо сего, що недуга тягнула ся довго і була безвихідною, вістка про кінчину покійника потрясла цілою рускою громадою у Львові та певно і в цілім краю не найде ся ні одного Русина, який не відчув би болісно єю нову щербу в почёті наших видних патріотів, бо і не найде ся такого, який не віддав би про високі, довголітні заслуги небіщика для галицько-руского народа!

Нехай єї слова будуть грудкою, яку іменем наших читачів з почесністю і жалем кидаємо на домовину бл. п. Ізидора. Вічна єму пам'ять!

— Сецесія Русинів з львівського університету Вчора 70 студентів зложило в квестурі індекси і зажадало свідочтва відходу, а нині зголосило ся в квестурі звиц 200 студентів. Прочі мають виписати ся з університету найдалше до суботи.

— Про руский університет в польськім Колі. В польськім Колі голосували за руским університетом: кн. Санига, гр. Шептицький, Козловський, Німентовський, Валевський, Свергня, против: всі селяне, священники і решта демократів і інших послів.

— Привітні телеграми і письма для рускої університетської молодіж: Перемишль: Українська молодіж. — Копичинці: Читальня Калинівщини. — Броди: Щурат, Санат і одношленики. — Броди: Брідська Русь. — Лубно: Михайло Безпалко. — Джури: Члени Читальні. — Львів: Кружок українських дівчат. — Джури: Юліян Данкевич, Александер Маланюк, Іларій Логоцький, Стефанія Маланюк, Мальвина Лотоцька з Поповець. — Бережани: Др. А. Чайковський, Танячків, Лукіянович, Лєськевич, Шкірпан, Мох, Гайбоніцький, Цурковський, Мельник, Бачинський, Лякуляк, Тарасевич, Кароль Боднарчук. — Комарно: Члени читальні «Просвіти» в Комарні. — Бережани: Українці бережанської гімназії. — Самбір: Українці самбірської учительської семінарії. — Тисьмениця: Українська молодіж Тисьмениці. — Камінна Струмилова: Читальня «Просвіти» в Сілці бенчівській. — П'ятик: Анна Павлушевич, Олена Рогозинська, Марія Тимків. — Пустомита: Загальні збори Читальні

в Лисевичах і члени Читальні в Пустомитах. — Городниця: Ярина Лукіянович, Олесь Липинська, Ольга Липинська, Ольга Василик, Маркіян Лукіянович. — Яворів: Монастир СС. Ч. св. Василя В. в Яворові. — Заліці: Ликеря Сіркова, Мойсеович, Павлина Мойсеович, Ізидор Садовський, Ванда Левицька, Ярослав Левицький. — Бурштин: Русини. — Куликів: Раствацький, Радецький — Старий-Самбір: О. Данило Лепкий, о. Іван Яворський, Василь Пивнявський студ. прав, Олена Лепкова, Христина Лепківна, Михайло Яць студ. прав. — Тернопіль: Волянський, председатель віча. — Ціріх: Павло Волосенка студ. політехніки.

— **Пос. Барвіньський** промовляв ві вторник 3. грудня в бюджетовій комісії в розправі над бюджетом міністерства ісповідань в справі петицій гр. кат. консисторій о підвишенні дотацій для кривошав, домагав ся поліпшення плат для настоятелів духовних семінарій а також зміни конгртуального закона і признання п'ятилітних додатків священникам. Крім того звернув увагу правительства на потребу основання стипендій для кандидатів духовних греко-оріент. на Буковині, котрі би уміли руску мову і могли зайняти душпастирські посади в руских греко-оріент. парохіях.

— **Міністер др. Гартель** — як доносць наш корреспондент з Відня — прийняв в понеділок депутацию руских слухачів львівського університету, в справі основання руского університету, котру ему представили посла *Барвіньський і Романчук*. Пропамятне письмо в справі подій на університеті доручено міністрови вже перед тим. Міністер заявив, що правильно повинні були слухачі внести своє письмо через сенат, при тім зганив нелегальні поступки і події, які зайшли 19. падолиста і візвав їх, щоби в будуччи ні льволяними способами зм'ягали до своєї цілі. Крім того заявив, що буде доходити підне сені в письмі жалоби і видасть відповідні розпорядки. На останку візвав їх, щоби впливали на товаришів і довели до успокоєня і ладу на університеті. Окрім того заявив міністер, що він готов спосібних кандидатів, котрі чи то через сенат, чи иньшою дорогою внесуть поданя до міністерства просвіти, наділяти стипендіями і науковими підмогами, щоби тим підготувати доцентів для руских кафедр. Тою дорогою, сказав міністер, можете досягнути ваші наміри, насилою не збудете нічого.

— **3 акад. товариства „Молода Україна“** в Чернівцях. На загальних зборах товариства, що відбулись дня 1. грудня с. р. нововибраний Віділ уконститував ся в слідуючий спосіб: Голова Лев Когут, студ. прав; заступник голови Микола Харжевський, студ. філь.; писар Богдан Левицький, студ. філь.; бібліотекар Володимир Войнаровський, студ. прав; касиєр Павло Шухевич, студ. прав; контролор Плятон Лушинський, студ. філь.; господар Спиридон Левицький, студ. прав; заступники виділових: Василь Сімович, студ. філь., Данчул, студ. прав. — За Виділ: *Лев Когут*, голова; *В. Левіцький*, писар.

— **3 Коломиї.** Звичайні загальні збори членів інституту «Руский Дім Народний» в Коломиї відбудуть ся дня 16. н. ст. грудня с. р. о год. 2. пополудни в салі «Народного Дому» (II поверх) в слідуючим порядком: 1. Отворене зборів. 2. Справоздане уступаючого Совіта. 3. Вибір комісії контрольної. 4. Вибір нового Управляючого Совіта. 5. Внесеня в справі затягнення позичок, винайму помешкань, прийняті слуг і т. д. За Управляючий Совіт інст. «Руский Дім Народний» в Коломиї. *О. Николай Лепкий*, председатель; *Л. Кузьма*, секретар.

— **Тов. «Буковинський Боян»** в Чернівцях устроює в суботу дня 7. с. м. в салі «Народного Дому» з ласкавим співуділом п. Палаша концерт, на дохід бідної шкільної молодіж з такою програмою: 1. Устиянович-Лаврівський: «Осінь» і 2. Шашкевич-Матюк: «Нещасний», мішані хори. 3. Колесса: «Козаки», I мужеский хор. 4. Сольо скрипкове, виконає п. Палаш. 5. Чайченко-Сичинський: «Дніпро реве», мішаний хор з басовим солом. 6. Колесса: «Козаки», II мужеский хор. 7. Сольо скрипкове, виконає п. Палаш. 8. Лаврівський: «Заспівай ми, соловію», і 9. Лисенко: «Верховино!», мішані хори. Хором управляє вроф. А. Колер. Початок точно о ½ 8. год.

— **Іменованя.** Міністер просвіти іменовує Кароля Штрайта, помічного учителя музики в учит. семінарії в Самборі, учителем музики в тім самім заведеню; Кароля Штоля зі Львова, учителем музики в учит. семінарії в Корчині; Генрика Зеґарковського, тимчасового учителя музики в учит. сем. в Сокалі, учителем музики в тім заведеню.

— **Демонстрації гімназистів у Львові.** Вчора як в день вільний від науки ученики польських гімназій в числі около 1000, по богослуженю в лат. катедрі за повстанців з 1831. р. товпою повалили ся в напрямі німецького консуляту. На ул. Мохнатого загорював ім дорогу кордон поліції. Деякі з молодих патріотів почали кидати в поліцію снігом, а тоді до 20 поліціянтів кинуло ся розгоняти гімназистів. Вісьмох з них, що ставили чинний опір, завезено до дирекції поліції і списано протокол в присутности самого

директора поліції ради. Шехтля. Тимчасом в пасажи Миколяша ждало около 200 гімназистів на вислід слідства, і розійшли ся, аж коли комісар Лисаковський довів їм, що їх товаришів випущено.

— **Царя Миколая,** зарібника без роботи, арештувала вчора львівська поліція за волокитство.

— **Францоza випущено з в'язниці.** Перед кількома днями ми доносили, що у Львові увязнено Отона Францоza підозрілого о крадіжці в готелю «Жоржа» у Львові і в готелю «Метрополь» у Відні. Тимчасом слідство виказало, що крадіжкий в готелях допускав ся хто иньший. В виду того прокуратурія відступила від обжалованя Францоza, а суд випустив его на волю.

— **Дрібні вісти.** У Львові застрілив ся директор міських арештів, А. Крукевич, в наслідок нервового розстрою. — Задля свіжкої заметіли здержано рух поїздів на льокальній залізници Лупків-Тсна, імовірно на 5 днів. — Всіх обжалованих о дефравдації в залізничних магазинах в Станиславові увільнено задля недостатку доказів. — У Львові завязало ся товариство поступової польської молодіж п. н. «Wspólna пака».

— **На жертви польської ганати** зложили в нашій Редакції: о. К. Гаморак 2 К., п. Ольга Гаморак 2 К., п. Марія Гаморак 2 К., п. Вол. Глиський з Стецеви 2 К., о. Евген Данилович з Радовець 5 К. — Разом доси 33 К.

— **Для Паранців.** На руки нашої Редакції прислав о. Григорій Словіцький з Козлова 4 К. — Разом доси 20 К.

Посмертна оповідка.

О. Олександр Желеховський, декан бирчанський, парох в Лубні, перемискої епархії, упокоїв ся 2. с. м. в 80. році життя а в 52. р. священства. В. с. п.!

Телеграми.

Рим, 4. грудня. Св. Отець прийняв на авдієнції о. Митрополита Шептицького.

Відень, 4. грудня. Vaterland доносить, що австрійські архієпископи і єпископи на з'їзді минулого місяця ухвалили з нагоди нового століття заснувати в Інсбруці вільний університет католицький. Для сеї справи вибрано окремих комітет.

Берлин, 4. грудня. Berliner Tageblatt доносить, що австро-угорське правительство заявило свій жаль правительству німецькому задля демонстрацій антирусских в Галичині.

Будапешт, 4. грудня. На вчорашнім засіданю угорського сойму міністер гонведів гр. Феєрварі предложив закон о контингенті рекрутів на 1902. рік. Опісля прийшло до дискусії над бюджетовою провізорією.

Капштад, 4. грудня. Чотири особи занедужали на чуму.

Відень, 5. грудня. Делеґатом намісництва в Кракові має зістати др. Адам Федорович, дотеперішній староста в Ряшові.

Варшава, 5. грудня. Студенти демонстрували перед німецьким генеральним консулятом, здерли вивіску і вибили вікна в палаті консуля.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна

Небувала, сензацийна програма!

від 1. до 15. грудня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) Зроснені близнята 23-літні сестри Рोजа і Йосифа Бляжек зі Скрехова в Чехії, яко інструменталістки. 2) Newhouse et Ward, найзнаменитіші американські біцквіллісти. 3) Olivotti, новочасний Паґаніні. 4) Diamantine, феноменальні танці в морі огня і світла. 5) Brothers Matthews, славні американські скакуни на бочках. 6) Орхестра і режисограф. 7) Curt Ellis, незрівняний трансформатор. 8) Kieselly et Miss Kaida, воздушна подорож на зубах. 9) Arnesen, найзнаменитіший американський гімнастик. 10) Tom et Marton, жонґлери обручами. 11) Lydia Prentano, субретка.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниці High Life представлене. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

